

Självständigt arbete, Påbyggnadskurs Krigsvetenskap (15 HP)

Författare: Johan Ekstrand	Årskull: OP23-26
Lärosäte: Försvarshögskolan	
Handledare: Imoh Antai	
Antal ord: 11072	
<p style="text-align: center;">Island battles: how the modern system works within a small tactical depth <u>Abstract</u></p> <p>Most of today's land warfare theories tend to emphasize the importance of depth in both offensive and defensive maneuvers. The common idea is to avoid the enemies' frontline troops striking deep in their territory against support units. There is not much written about the absence of depth in the tactical perspective. This study aims to identify which parts of Biddle's <i>modern system</i> causes resource-effective victories in land-battle where tactical depth is limited. The study aims to test the theory in the scope of small tactical depth, in specific islands is examined. The study is conducted as a comparative case study of the battle of Saipan during WWII and the Falklands war, where both the offensive (The U.S.A and U.K) and defensive (Japan and Argentina) actions are examined. The cases fit the least similar design and are combined with the congruence method to identify causal relations. The study conducts a qualitative text analysis where the findings are later compared and discussed. The study finds that the principle <i>small unit independent maneuver</i> most strongly contributes to a resource-efficient victory as an attacker. The values for the dependent and independent variables within the cases do not correlate with the theory, thereby the study struggles to find overall congruence between the theory and the cases. The study suggests further studies regarding the phenomenon, both theory- and case-oriented.</p> <p><u>Nyckelord:</u> Modern System, Biddle, Saipan, Falklandskriget, Litet taktiskt djup.</p>	

Innehållsförteckning

1. Inledning/problemformulering	3
2. Syfte och frågeställning	3
3. Avgränsningar	4
4. Tidigare forskning	4
4.1 Forskning om litet djup	4
4.2 Forskning om slag på öar	5
4.3 Sammanfattning tidigare forskning	6
5. Teori.....	6
5.1 Forskning om modern system.....	9
6. Metod.....	9
6.1 Forskningsdesign	9
6.2 Analytiskt ramverk.....	10
6.3 Metoddiskussion	12
7. Val av fall samt bakgrund	12
7.1 Slaget om Saipan.....	13
7.2 Falklandskriget	14
8. Material.....	14
8.1 Källkritik	15
8.2 Forskningsetik.....	15
9. Resultat och analys	16
9.1 Slaget om Saipan.....	16
9.2 Falklandskriget	19
9.3 Sammanvägt resultat.....	22
10. Slutsatser	23
11. Diskussion.....	23
12. Vidare forskning	25
13. Källförteckning	26

1. Inledning/Problemformulering

På det moderna slagfältet kan krigföring ses utifrån utnötning och manöverkrig. Dessa teoretiska begrepp kan ses som ytterligheterna på en skala (Luttwak 2002 sid 113–117). Huvuddelen av dagens försvarsmakter föredrar att tillämpa manöverkrig snarare än utnötningsskrig, givet den höga personella och materiella åtgången vid utnötningsskrig (Widén & Ångström 2005 s.184–185). Manöverkrigföringens målsättning är att undvika motståndarens front och i stället kraftsamlat slå ut ledning, logistik eller andra viktiga funktioner för att orsaka ett avbrott hos motståndaren. Dessa taktiska manövrar är mer komplexa än att föra ett utnötningsskrig (Luttwak 2002 s.115). För att nå taktisk framgång har flertalet teorier utvecklats (Widén & Ångström 2005 s.182–194). De krigsvetenskapliga teorierna som beskriver hur manöverkrig genomförs framgångsrikt tillämpar allt som oftast ett antal principer och scheman. Thunholm och Henåkers *idealmodell* beskriver 7 schematiska principer för att höja sannolikheten för seger (2020 s.491–492). Friedman beskriver 9 principer för att segra (2017 s.32) och Biddle beskriver 6 taktiska principer för att segra (2006 s.35), för att nämna några. Huvuddelen av teorierna beskriver att ett avgörande nås när man kommer åt motståndaren på det fysiska djupet, genom manövrar påverka motståndarens bakre och oförberedda förband och på så sätt åstadkomma tidigare nämnda avbrott (Clausewitz 1991 s.549; Biddle 2006; s.44; Datz 2004 s.62; Kelly et al. 2009 s.56; Friedman 2017 s.42; Storr 2009 s.84; Thunholm & Henåker 2020 s.491; Tuck 2014 s.90). Det teorierna inte berör är hur ett sådant avgörande kan nås när slagfältets utformning inte medger ett djup. Detta arbete undersöker fenomenet slag i markarenan som utkämpas på ett litet taktiskt djup.

Djup definieras i detta arbete med utgångspunkt i Biddles syn på djup utifrån defensiva operationer. Defensiva operationer kräver att reserver hålls så pass långt bak att de inte riskerar att påverkas av anfallarens frontförband (Biddle 2005 s.48). Litet djup definieras utifrån att försvarande enhet på grund av fysiska begränsningar inte kan gruppera reserver eller bakre förband utom risk för påverkan av anfallarens frontförband.

Även om frånvaro av taktiskt djup inte är normerande är ändå fenomenet med ett litet taktiskt djup intressant av flera anledningar. Både Sverige och många andra NATO-allierade har en skärgård med flera öar. Gotland utgör en för östersjöregionen strategiskt viktig plats (Ds 2024:6 s.244). Förutom hav kan andra geografiska aspekter påverka ett markförbands förmåga till bredder och djup, såsom bergskedjor och våtmarker (Datz 2004 s.255). Vidare är fenomenet intressant eftersom relativt små enheters taktiska med- eller motgångar i större utsträckning ger operativa konsekvenser. Jämfört med motsvarande enhets agerande i en normerande krigsskådeplats. Till exempel kunde nazityskland förneka, och begränsa, de allierade styrkornas rörlighet i stora delar av medelhavet under andra världskriget. Detta eftersom 4000 tyska soldater lyckades ta ön Kos mot 2000 försvarande briter (Peakman 2017 s.67-69, 78).

2. Syfte och frågeställning

Denna studie syftar till att genom en jämförande fallstudie undersöka vad som gör en part framgångsrik vid strider som utspelar sig på en plats med ett litet taktiskt djup. Undersökningen sker utifrån Stephen Biddles teoretiska ramverk *Modern system* ur hans bok *Military power*. Teorin används eftersom det är en väl ansedd teori som beskriver principer och metoder för att resurseffektivt nå framgång. Teorin omhändertar både anfallande och försvarande styrka och lägger vikt vid djup. Studien syftar till att undersöka vilka principer ur *modern system* som i

frånvaro av djup är de som leder till resurseffektiv seger. Mer specifikt skall studien pröva teorin *Modern system* på slag som inträffat på öar med ett litet taktiskt djup. Som fall har Falklandskriget (1982) och slaget om Saipan (1944) valts.

Forskningsfrågan formuleras som: *Vilka principer ur Stephen Biddles Modern system bidrar till en resurseffektiv strid och seger vid slag på öar där det taktiska djupet är litet?*

3. Avgränsningar

Studien kommer enbart att studera fall där slaget inträffar på öar. Även om det som tidigare nämnt finns flera typer av miljöer där djupet är begränsat är öar i sammanhanget ett unikum. Öar medger inte möjligheten till operationer på motståndarens djup med markförband. Likaså kräver öar en landstigningsoperation och samverkan mellan vapengrenar som enligt Gatchel är bland det svåraste en militärmakt kan göra (Gatchel 1996 s.20-22).

Trots en landstigningsoperations behov av samverkande vapengrenar kommer studien fokusera på markarenan. Flyg och marinstridskrafter undersöks utifrån hur de direkt stödjer markoperationen med exempelvis eldunderstöd. Givet att dessa typer av landstigningar syftar till att få iland markförband för att därifrån lösa en uppgift kan det beskrivas som en flaskhals. Framgång eller nederlag för respektive sida är i stor utsträckning avhängt på hur markoperationen går (Ångström & Widen 2015 s.95-98). Vidare avhandlar *Modern system* enbart markoperationer (Biddle 2005 s.6), samt att det finns en poäng i att studera och förstå krigföring på land som ett separat fenomen. Snarare än att betrakta markoperationer som krigföring i största allmänhet (Tuck 2014 s.2).

Studien genomförs med teorin i fokus, den ämnar inte förklara eller beskriva de valda fallen. Studien ämnar inte utveckla nya teorier för slag på öar.

4. Tidigare forskning

4.1 Studier om litet djup

Fenomenet med krig och slag på ett litet taktiskt djup har studerats med flera olika angreppssätt. Gliner (2025), Founta (2026), Wermeling (2018), Kofroň och Stauber (2026) undersöker alla NATO:s försvar mot en rysk invasion av Baltikum utifrån, vid respektive tillfälle aktuella styrkeförhållanden och kapaciteter. Alla är överens om komplexiteten i försvaret givet det lilla djup mellan den ryska gränsen och Östersjön (Founta 2026 s.3; Gliner 2025 s.1; Kofroň & Stauber 2026 s.27; Wermeling 2018 s.64). Gliner studerar NATO:s avskärningsdoktrin, han är mest pessimistisk till att NATO förmår att försvara baltstaterna. Han anser att försvaret av Baltikum skall genomföras med lätt infanteri utrustat med handburet luft- och pansarvärn. Stridsvagnar och andra tyngre förband skall undvikas eftersom de kräver betydligt mer logistik än lätt-infanteri. Försvaret skall inte vara framtungt utan spridas ut i hela operationsområdet. Striden skall föras likt fördröjningsstrid där terräng byts mot tid. Samtidigt skall NATO-styrkor samlas i Polen och Tyskland för att därigenom nedkämpa den anfallande ryska styrkan (Gliner 2025 s.6–8, 10-12).

Wermeling som simulerat och i detalj studerat ryska anfall med olika styrke-förhållanden för båda sidor förespråkar också ett utspritt försvar snarare än ett framtungt. Han menar dock att de försvarande styrkorna bör vara tyngre förband med stridsvagnar för att kunna få god verkan mot tunga ryska förband. Vidare belyser han effekten av NATO-ländernas teknologiska

övertag gentemot Ryssland som en påverkande faktor. Även Wermeling menar att förmågan och planeringen att sätta in ytterligare förband kommer att vara avgörande (Wermeling 2018 s.63-75). Detta påstående stöds av Founta som har kvantitativt simulerat logistiskflöden. Hon konstaterar att trots flera flaskhalsar så finns det en teoretisk möjlighet att få in tillräckliga reserver på den tid som de stridande förbanden förväntas hålla ut. Hon poängterar att det är viktigare att delar av reserverna kommer snabbt snarare än att hela förband kommer för sent (Founta 2026 s.22-23).

Kofroň och Stauber har genom kvalitativa simuleringar undersökt ett ryskt anfall, de undersöker dock ett potentiellt anfall mot Suwałkikorridoren. De konstaterar att huruvida NATO lyckas försvara sig mot ett anfall avgörs till stor del på hur stora förband Ryssland sätter in. Om Ryssland väljer att mobilisera och på så vis kan ställa upp med fler förband kommer det vara betydligt svårare för NATO att försvara sig. De är dock mest optimistiska och menar att även om NATO-förbanden skulle vara kraftfullt numerärt underlägsna finns det en realistisk möjlighet för NATO att stoppa ett ryskt anfall. Enligt Kofroň och Stauber är förmågan avhängd på NATO:s förmåga att tillämpa *Modern System*, om de framgångsrikt gör det ökar sannolikheten att de lyckas stoppa ett ryskt anfall (Kofroň & Stauber 2026 s.23-28, 34-42). Detta påstående stöds av Wermeling som också menar på att en starkt bidragande faktor till NATO-styrkors framgångar är huruvida de tillämpar *Modern System* (Wermeling 2018 s.68, 71).

Ekholm utvecklar i sin doktorsavhandling, efter studier på Israeliska operationer ett teoretiskt ramverk för hur djup kan uppfattas. Han menar att en traditionell linjär syn där enbart tid och fysiskt rum som aspekter av djup är ofullständigt, speciellt för länder med ett geografiskt litet djup. Han menar att förutom fysiska och tidsmässiga aspekter omfattas operativt djup även av det kognitiva (Ekholm 2021 s.395–396). Ekholm menar att länder med ett litet fysiskt djup kan kompensera för detta genom operationer djupt inne i motståndarkontrollerat område. En sådan operation tjänar två syften, med små resurser reducera en motståndares anfallskraft men även ingjuta en känsla av att de aldrig är säkra (Ekholm 2025 s.138–139). Dessa operationer kan ske med både marktrupper och långgräckviddiga bekämpningssystem (Ekholm 2024 s.6–7).

4.2 Forskning om slag på öar

Att genomföra en amfibie-operation är en komplex operation som kräver samverkan mellan vapengrenar. Undermålig planering, särskilt när landstigningen sker mot försvarad terräng kan få förödande konsekvenser. Trots denna komplexitet finns det gott om historiska fall när amfibieoperationer lyckas (Speller 2024 s.259-261).

Att försvara sig mot en landstigning är en operation i flera domäner, där försvaret i den marina domänen spelar en avgörande roll. Till exempel menar De Castro att även om ett försvar till havs innebär vissa problem är det att föredra för den filippinska försvarsplaneringen gentemot Kina. Den bygger på att genom landbaserade enheter förneka Kina rörlighet i sjödomänen (De Castro 2025 s.6).

Schepel menar att Argentinas förlust under falklandskriget kan härledas till fyra orsaker. (1) den argentinska flottan inte gjorde tillräckligt för att reducera den brittiska flottstyrkan. (2) Argentinas oförmåga att frambasera sina flygstridskrafter, (3) de argentinska land-styrkor var för defensivt orienterade. (4) en strategisk missbedömning att Storbritannien över huvud taget skulle vilja gå i krig för Falklandsöarna (Schepel 2009 s.11,19–20).

Tate menar att kombinerade vapengrenar var en framgångsfaktor vid slaget om Saipan. Han menar att marin- och flygstridskrafternas förbekämpning innan landstigningen satte landoperationen i god förutsättning att lyckas (Tate 1995 s.91-92). Även Neimeyer menar att vapengrenars integrering är vitalt för framgång i amfibieoperationer. Han menar att invasionen av Saipan var ineffektiv. Ineffektiviteten orsakades av bristfällig integration mellan amerikanska armén och marinkåren (Neimeyer 1994 s.89-91).

4.3 Sammanfattning tidigare forskning

Sammantaget visar tidigare forskning att försvar av platser med litet djup är komplext samt att det råder en oenighet i hur försvaret bör utformas. Det är historiskt sett svårt att vinna som försvarare vid en amfibieoperation. En framgångsrik amfibieoperation kräver samverkan mellan vapengrenar för att lyckas. Både historiska studier och simuleringar om eventuella framtida scenarion fokuserar på en relativt hög, operativ-strategisk nivå. Det finns mycket litet skrivet om den striden på marken vid slag på öar.

5. Teori

Som tidigare nämnt kommer Stephen Biddles *Modern system* användas som teori. Biddle menar att synsätten numerär och teknologi för att mäta och förutspå segrare i slag och krig inte har ett tillräckligt högt förklaringsvärde. Han menar att det finns en tredje faktor, styrkors gruppering som i större utsträckning kan förklara utfallen. Att gruppera sina styrkor enligt metoden *Modern system* är det mest effektiva sättet att genomföra markoperationer (Biddle 2006 s.14–27). Tillämpningsgraden av modern system kan inte isolerat förklara ett utfall utan teknologi och numerära faktorer kommer att påverka. Ex kan framgångar trots frånvaro av *modern system* förklaras med överlägsen numerär eller teknologisk överlägsenhet.

Modern system består av ett antal taktiska principer, dessa principer delas in i offensiv och defensiv taktik. Dessa principer skall sedan tillämpas i offensiva respektive defensiva operationer. Tillämpningsgraden kan enligt Biddle variera enligt en ordinalskala. Hög grad av tillämpning genererar resurs-effektiv framgång, både materiellt och personellt (ibid s.48–49, 74-77).

Operation utgår från Biddles beskrivning ”ett antal sammanhängande strider orsakade från en tidigare plan” [författarens översättning] (Biddle 2006 s.6). För detta arbete kommer operationer definieras som slaget på respektive ö. Taktik/taktisk nivå kommer att vara de strider som inträffar på öarna.

Taktiska principer

De taktiska principerna är densamma, de tar sig dock i uttryck på något olika sätt beroende på om de används offensivt eller defensivt.

Tabell 1a

Offensiv taktik	Beskrivning
Cover- Concealment, Skydd-skyll	Förneka motståndaren synliga mål genom att anpassa sig utifrån terrängen.
Dispersion-utspridning	Minska risken för upptäckt och sårbarhet för förbandet.
Independent small-unit maneuver Små enheters självständiga manöver	I små enheter anpassa sin framryckning utifrån tillgängligt skydd och skyl
Suppression-Nedhållande	Tvinga motståndaren att ta skydd, förnekar denne synliga mål och möjliggör egen rörelse. Kan vara både med direkt och indirekt eld. Den nedhållande elden skall skjutas som en "orkan" där mycket eld kraftsamlas i tid och rum. Motståndaren hinner inte förbereda sig på var en kraftsamling sker. Mer resurseffektivt än att skjuta sönder en nedgrävd motståndare.
Combined arms integration-kombinerade vapen	Dra nytta av varandras styrkor. Artilleri kan skjuta stora mängder men har sämre precision. Infanteriet har sämre eldkraft men bättre precision. De typförband som givet sina egenskaper har bäst möjligheter att segra i duellen mot motståndaren i en given situation skall användas.

Dessa principer vävs ihop i en växelverkan där terrängen erbjuder skydd och skyl för mindre enheter. Därav uppträder förbandet utspritt och enheterna rör sig självständigt mellan tillgängligt skydd och skyl. När enheter inte har tillgång till skydd eller skyl nedhålls motståndaren med indirekt eld. När infanteriet har tagit sig tillräckligt nära avbryts artillerielden och infanteriet precisionsbekämpar motståndaren (Biddle 2006 s.35-39).

Defensiv taktik tillämpas som sagt med samma principer som offensiv taktik, principerna tillämpning beskrivs till del annorlunda.

Tabell 1b

Defensiv taktik	
Cover- Concealment, skydd-Skyl	Förneka motståndaren synliga mål genom kamouflerade ställningar och förneka motståndaren skydd/skyl genom överlappande eldområden
Dispersion-utspridning	Minska risken för upptäckt och sårbarhet för förbandet.
Independent small-unit maneuver Små enheters självständiga manöver	I små enheter strida rörligt från flera ställningar för att minimera egna förluster
Suppression-Nedhållande	Tvinga motståndaren att ta skydd, förnekar på så sätt denne synliga mål och möjliggör egen rörelse. Kan vara både med direkt och indirekt eld.
Combined arms integration-kombinerade vapen	Dra nytta av varandras styrkor. Artilleri kan skjuta stora mängder men har sämre precision. Infanteriet har sämre eldkraft men bättre precision. De typförband som givet sina egenskaper har bäst möjligheter att segra i duellen mot motståndaren i en given situation skall användas.

Likt de offensiva principerna vävs de defensiva taktiska principerna in i en växelverkan. Biddle menar att flera utspridda väl maskerade ställningar gör det svårare för en anfallare att veta var försvaren befinner sig. Försvaret genomförs med små enheter som påverkar motståndaren från platser där motståndaren har litet till inget skydd eller skyl. Med stöd av artilleriets nedhållande

effekt kan dessa små enheter dra sig ur med minimala egna förluster. Samtidigt som direktriktad eld kan tvinga en motståndare till skydd där artilleriets eld kan nedkämpa denne (ibid s.44-45). För att få effekt av de taktiska principerna måste striden planeras för på alla nivåer och personalen måste ha en hög utbildningsnivå (Ibid s.38–39, 45–46, 48).

Operationer

Offensiva operationer delas in i metoderna *Breakthrough and exploit*, *Genombrott och exploatering* eller *limited aims*, *begränsade målsättningar*. Båda metoderna syftar till att angripa motståndaren på utvalda ställen snarare än breddgrupperat. Skillnaden ligger till del i utförande men huvudsakligen i ambition. Operationerna genomförs i integration med offensiv taktik.

Vid *Genombrott och exploatering* skall anfallaren kraftsamla sina styrkor på en plats och där bli lokalt överlägsen i utbyte mot att övriga fronten är försvagad. Biddle exemplifierar detta genom att en anfallare kan på en front av totalt 600 km acceptera ett underläge på 2:3 på 550 km av fronten, för att på 50 km front vara numerärt överlägsen med 4:1. Denna lokalt överlägsna styrka skall användas för att slå ett hål på motståndarens försvar. I detta uppstådda hål skall efterföljande förband fortsätta in på djupet för att slå ut kritiska funktioner såsom logistik och ledning. Genom att slå ut motståndarens logistik begränsas frontförbanden och deras effektivitet nedgår drastiskt. Genom att tillämpa *Genombrott och exploatering* kan en anfallare med få egna förluster åstadkomma en kollaps hos motståndare och enbart behöva strida mot en mindre del av den. Denna metod medför höga risker, om genombrottet är litet begränsas logistikflödet. Likaså ökar risken för motanfall som stänger igen och innesluter anfallande styrka. För att uppnå fullständig kollaps hos motståndaren kräver det att chefer på alla nivåer vågar ta beslut på osäkra grunder. Nyckeln i en framgångsrik exploatering är att agera snabbare än och därmed tvinga motståndaren till att hela tiden reagera (Biddle 2006 s.40–44).

Begränsade målsättningar å andra sidan syftar inte till att bryta igenom och slå ut motståndet helt. Utan vid tillfällen där anfallaren är lokalt överlägsen ta och behärska viktiga terrängpartier. En sådan manöver kan möjliggöra ytterligare anfall eftersom motståndaren kan tvingas försvara sig själv från oförberedda ställningar. Denna metod innebär en lägre risktagning men innebär också en minskad effekt på motståndaren. Genom metoden kommer man inte att kunna slå ut motståndaren helt i en manöver. Då riskeras ett tidsmässigt utdraget slag och med det fler egna förluster (ibid s.42-43).

Defensiva operationer genomförs enligt principerna *depth djup*, *reservs reserver* och *counterattack motanfall*. Principerna skall tillämpas schematiskt och i integration med defensiv taktik. På ett djup ha utspridda självständiga enheter som saktar ner och reducerar motståndarens anfallskraft genom att regelbundet bekämpa denne. Samtidigt skall motståndaren sträckas ut. Reserver hålls långt bak för att inte bindas i striden och sätts in för att genom ett motanfall återta förlorad terräng mot den reducerade anfallaren. Att bibehålla reserver och ha ett djup i sitt försvar möjliggör att försvararen kan rikta och kraftsamla sina styrkor i förhållande till anfallarens agerande. Dessa metoder är komplexa, att samordna utspridda enheters verksamhet och indirekt eld är svårare än ett statiskt försvar. Att utgångsgruppera reserverna på rätt plats vid rätt tidpunkt kräver att logistikflödena fungerar och förflyttningen måste skyddas från motståndarens förband. Att sätta in motanfallet vid rätt tid och plats kräver hög grad av samordning (Ibid s.45-48).

Biddle presenterar och rättfärdigar sin teori genom en triangulering innefattande kvalitativa och kvantitativa metoder. Den kvalitativa metoden genomförs som process-spårning där han studerar tre fall. Vidare studerar han över 300 fall kvalitativt. Han kodar modern system till ett statistiskt analysverktyg som fallen studeras utifrån. Slutligen används en liknande metod vid en kvantitativ simulering av slaget vid 73 easting under Gulfkriget 1991. Där manipuleras ett antal variabler vid simuleringarna. Vid alla tester konstaterar han att tillämpningsgrad av *modern system* förklarar utfallen i slag och att teorin fungerar oaktat tidsepok från 1918 och framåt (Ibid. s.10–11, 59, 181–183, 188–189).

5.1 Forskning om Modern system

Grauer och Horowitz prövar genom en kvalitativ studie Biddles *modern system* utifrån historiska fall. De konstaterar att tillämpning av *modern system* till del kan förklara utfallen men att andra faktorer såsom staters politiska skick också bidrar till utfallen. De väger inte in krigsskådeplatsens storlek som en faktor (Grauer & Horowitz 2012 s.90–112).

Brawley, Gabriel, och Morrison försöker med *Modern systems* ramverk förklara utfallet i Ukrainakriget mellan 2022 och 2023. De konstaterar att när en sida tillämpar *Modern system* tenderar den sidan att vinna eller åtminstone lida mindre förluster. Kriget påvisar komplexiteten med samverkande vapenslag, särskilt på högre nivåer. Tekniken med obemannade farkoster för spaning och verkan har tvingat båda sidor till stora anpassningar. Det finns dock motmedel för detta och principerna för *modern system* är tillämpbara även på det moderna slagfältet (Brawley, Gabriel & Morrison 2026 198-209).

6. Metod

6.1 Forskningsdesign

Studien genomförs som en teoriprövande jämförande fallstudie med deduktiv ansats. Studien antar en mest-olika design där variablerna är grundade ur teorin. Oberoende variabel, OBV är *grad av tillämpning av modern system* och beroende variabel, BV är *grad av framgång och resurseffektivitet*. Kontrollvariablerna, KV syftar till att eliminera alternativa förklaringar till utfallet.

Kontrollvariablerna är:

-*Storlek på operationen* eftersom olika stora typförband besitter olika förmågor skulle tillgångar till dessa förmågor kunna förklara vissa utfall (Neville 2025 s.27-29). Dessutom kan ett numerärt övertag enligt Biddle bidra till seger (2006 s.14–27).

-*Utbildningsnivå och moral* Biddle påtalar att moral och utbildningsnivå är avgörande för framgång (Biddle 2006 s.147). Även Friedman och Tuck konstaterar att moralen är en faktor för framgång på slagfältet (Friedman 2017 s.32; Tuck 2014 s.30).

-*Tidsepok*. För även om Grauer och Horowitz (2012) konstaterar att *modern system* genom historien bidrar som förklaringsfaktor kan olika delar av *modern system* vara mer eller mindre viktigare under olika tidsepoker.

-*Teknologi*. Likt numerär kan en sidas teknologiska övertag bidra till seger (Biddle 2006 s.14–27).

Värden för variablerna i respektive fall beskrivs i tabell 4.

Respektive fall undersöks utifrån överensstämmelsemetoden, Congruence method för att identifiera orsakssamband.

Deduktiv ansats innebär att det teoretiska ramverket finns på plats innan och styr den empiriska analysen (Esaiasson m.fl. 2024 s.81). Mest-olika designen bygger på att värdet på kontrollvariablerna och oberoendevariabeln är känt där kontrollvariablernas värde varierar mellan fallen medan den oberoendevariabeln är samma. Under förutsättning att oberoende och beroende variabel samvarierar när kontrollvariablerna skiljer sig mellan fallen har vi goda skäl att tro att teorin stämmer (Esaiasson m.fl. 2024 s.301).

För att stärka skälen att tro på kausalitet inom fall kan överensstämmelsemetoden användas. Metoden bygger på att variablerna tillskrivs värden utifrån teorin. Ex om en teori säger att om OBV antar värdet X kommer BV anta värdet A. Om OBV antar värdet Y kommer BV anta värdet B etcetera. Därefter jämförs detta med valda fall. Om teorin framgångsrikt förutspår utfallen har vi goda skäl att tro på teorin (George & Bennet 2005 s.151–166, 179 181–182).

Att kombinera mest-olika design och överensstämmelse metoden inom ramen för en teoriprovande studie ger en god validitet (ibid 123-124).

6.2 Analytiskt ramverk

Studien genomförs som kvalitativ textanalys där materialet undersöks utifrån beskrivningar av *modern system*. Undersökningen efterforskar ingen problembild, policy eller norm utan datan tjänar enbart till beskrivning av händelser samt dess konsekvenser vid respektive fall. Utifrån ett data-analys och -bearbetnings perspektiv inom samhällsvetenskap kan undersökning ses som relativt enkel (Esaiasson m.fl. 2024 s.309-310). Givet detta i kombination med att teorin är väldigt tydligt beskriven och konkretiserad formuleras inga analysfrågor. Datan analyseras utifrån *modern system* där tillämpningen av respektive taktisk princip och operativ metod beskrivs i *grad av tillämpning*. Graden av tillämpningen rangordnas enligt *låg-medel-hög*. Graderingen har valts, eftersom teorins tillämpning kan variera (Biddle 2006 s.48–49). En trestegad skala ger en godtycklig begreppsvaliditet där krigets komplexitet och teorins egenskaper kan studerats på ett strukturerat sätt. Samtidigt som risken för subjektiva bedömningar i största grad motverkas (Esaiasson m.fl. 2024 s.126; George & Bennet 2005 s.85). Egenskaper för respektive principer skalsteg beskrivs enligt tabell 2.

Respektive principer eller metoder tillskrivna skalsteg tas samman och kompletteras med överensstämmelsemetoden för att utröna konsekvenser för respektive princip. Konsekvenserna beskrivs i fritext men utgår ifrån antal förluster samt tidsåtgång, sammantaget effektivitet. Biddle förutspår att hög grad av tillämpning av modern system genererar hög effektivitet (låga förluster, tidseffektivitet) och i förlängningen seger. Slutligen jämförs beroende och oberoende variablers värde mellan fallen. Teorins tydliga beskrivning av respektive princip och metod samt den förutspådda kausala effekten i kombination med det analytiska ramverket erbjuder en god begreppsvaliditet (Esaiasson m.fl. 2024 sid 126).

Givet att studien inte syftar till att förklara utfallen i respektive fall finns det inget behov av att identifiera alternativa förklaringar för dessa utfall. Likaså kan behovet för det kausala djupet och risken för oäkthet åsidosättas. Risken för alternativa förklaringar, kausalt djup och

oäkthet är tre faktorer att beakta vid tillämpning av överensstämmelsemetoden (George & Bennet 2005 s.116, 182-183, 186-188).

Tabell 2a

Princip	Låg	Medel	Hög
Offensiv taktik			
Skydd och skyl	Skydd och skyl nyttjas inte. Soldater/förband rör sig över exponerade ytor söker sig inte till skydd.	Skydd och skyl nyttjas stundtals. Viss framryckning över exponerade ytor.	Det skydd och skyl som erbjuds nyttjas. Soldater/förband rör sig mellan skydd.
Utspridning	Förband är regelbundet i täta formationer.	Förband är stundtals utspridda, stundtals i täta formationer.	Förband är regelbundet utspridda.
Små enheters självständiga manöver	Förband rör sig samlat i stora formationer. Lägre chefer agerar inte självständigt.	Förband rör sig stundtals i stora formationer, stundtals självständigt. Lägre chefer har visst mandat att agera självständigt.	Små Förband rör sig regelbundet över stora ytor självständigt. Lägre chefer har mandat och agerar självständigt.
Nedhållande	Motståndaren nedhålls inte alls eller skjuts bort helt. Elden är inte kraftsamlad i tid och rum. Motståndaren är opåverkad inför och/eller förberedd för strid.	Motståndaren nedhålls till del. Elden är till del kraftsamlad i tid och rum. Motståndaren hinner med delar av förbandet förbereda sig för strid.	Motståndaren nedhålls effektivt innan anfall. Elden är kraftsamlad i tid och rum. Motståndaren ges ingen möjlighet att förbereda sig för strid.
Kombinerade vapen	Olika truppslag samverkar inte, drar inte nytta av varandras styrkor.	Olika truppslag samverkar stundtals. Viss nytta dras av varandras styrkor.	Olika truppslag samverkar regelbundet. "rätt" * typ av förband är på "rätt" plats.
Defensiv taktik			
Skydd och skyl	Ställningar är varken dolda eller skyddade. Det finns väldigt få överlappande eldområden mellan ställningar.	Ställningar är dolda eller erbjuder skydd. Motståndaren kan stundtals påverkas från flera ställningar med överlappande eldområden.	Ställningar är väl dolda och erbjuder skydd. Motståndaren kan påverkas från flera ställningar med överlappande eldområden.
Utspridning	Enheter är samlade i både sida och djup.	Enheter är utspridda i antingen sida eller djup.	Enheter är utspridda i både sida och djup.
Små enheters självständiga manöver	Förband rör sig samlat i stora formationer. Lägre chefer agerar inte självständigt.	Förband rör sig stundtals i stora formationer, stundtals självständigt. Lägre chefer har visst mandat att agera självständigt.	Små Förband rör sig regelbundet över stora ytor självständigt. Lägre chefer har mandat och agerar självständigt.
Nedhållande	Motståndaren nedhålls inte alls. Urdragning sker inte under nedhållande.	Motståndaren nedhålls till del. Viss urdragning sker vid nedhållande.	Motståndaren nedhålls effektivt. Nedhållande effekten möjliggör för enheters urdragning.
Kombinerade vapen	Olika truppslag samverkar inte, drar inte nytta av varandras styrkor.	Olika truppslag samverkar stundtals. Viss nytta dras av varandras styrkor.	Olika truppslag samverkar regelbundet. "rätt" typ av förband är på "rätt" plats.

Tabell 2b

Offensiva operationer	Låg	Medel	Hög
Genombrott och exploatering	Anfall sker inte kraftsamlat. Inget genombrott sker.	Anfall sker stundtals kraftsamlat. Visst genombrott sker. Mindre reserver* fortsätter på djupet. Delar av motståndarens förband på ön omringas och/eller kritiska system slås ut.	Anfall kraftsamlas till en plats och genombrott sker. Stora reserver* fortsätter på djupet. Motståndarens förband på ön omringas och/eller kritiska system slås ut.
Begränsade målsättningar	Exponerade luckor nyttjas inte alls.	Exponerade luckor hos motståndaren nyttjas till del.	Exponerade luckor hos motståndaren nyttjas regelbundet.
Defensiv operationer			
Djup	Försvaret organiseras i en eller få linjer. Små delar av öns terräng nyttjas. Motståndaren eftersträvas att hållas på en plats.	Försvaret organiseras i visst djup. Större delar av öns terräng nyttjas. Motståndaren reduceras delvis men vill till del hållas på en eller ett enstaka platser.	Försvaret organiseras över ett stort djup. Hela öns terräng nyttjas. Motståndaren reduceras över tiden. Mellan motståndarens tät- och stödjande förband är avståndet långt.
Reserver	Inga eller små enheter avsätts som reserver. Reserverna undviker inte strid.	Vissa enheter hålls som reserver. Delar av reserverna undviker strid.	Stora enheter hålls som reserver. Reserverna undviker strid.
Motänfall	Inget motänfall sker.	Små motänfall sker, viss terräng återtas.	Motänfall sker, huvuddelen av den förlorade terrängen lyckas återtas.

*rätt definieras som det typförband som i den givna situationen har störst sannolikhet till seger mot motståndaren.

**storlek av reserver definieras utifrån tillgängliga reserver. Stor del >50% av avdelade reserver.

6.3 Metoddiskussion.

Givet att teorins taktiska principers växelverkan skall orsaka en konsekvens kommer ambitionen att bryta ut vilka principer som genererar framgång kompliceras. Datainsamlingen kräver att flera olika källor konsumeras för att urskilja förloppen i de respektive slagen. Inom ramen för detta kan delar av de kausala-mekanismerna i *Modern system* uppenbaras. Studien har dock inte en process-spårande ansats. Vidare undersöks om enskilda principer beskrivs och dess eventuella konsekvenser, trots eventuell frånvaro av andra principer. Forskningsdesignen kombinerat med det rika käll-materialet ger en god grund för att pröva teorin i dess avsedda avgränsning.

7. Val av fall samt bakgrund

Fallen som studeras är Falklandskriget mellan Storbritannien och Argentina 1982 samt slaget om Saipan mellan USA och Japan 1944. Fallen är inom ramen för mest olika designen (Tabell 4), självfallet eftersträvas att variabelvärdena är i sina ytterligheter för att designen skall fungera perfekt. Givet det relativt smala urvalet av fall har anpassningar behövt ske. Många ö-slag

skedde under andra världskriget, så för att få en separation i tid var fallet falklandskriget nästintill en nödvändighet. Det kan hävdas att amerikanska styrkor på Saipan led för stora förluster för att se det som effektivt. Givet stridens karaktär vid stilla havskriget och jämfört med andra öar som Iwo Jima och Okinawa var förlusterna relativt låga (Gatchel 1996 s.169-183). Den sammanvägda bedömningen är att fallens kontrollvariabler varierar så mycket att forskningsdesignen fungerar.

7.1 Slaget om Saipan

Slaget om Saipan utkämpades som en del i USA:s anfall mot Japan under stilla havskriget. Saipan är en vulkan-ö med flera stora höjder, djungel och flertalet sockerplantor. En terräng som är mycket gynnsam för en försvarare. Japanska styrkor hade under flera månader byggt flertalet fortifikationer på ön, deras arbete hade begränsats av att amerikanska ubåtar hade sänkt flertalet japanska fraktfartyg (Gatchel 1991 s.153-157). Inför operationen hade amerikanska styrkor övat på särskilda metoder för att anfalla denna typ av terräng, på låg nivå kombinera vapen för att nå maximal effekt i den avsedda miljön (McCloud & Snowden 2022 s.84). De japanska styrkorna som avdelats för att genomföra försvaret hade tillförts efterhand från flera olika enheter och var inte helt samövade (Crowl 1960 s.57-60). Den amerikanska planen var att med två divisioner landstiga och med hög hastighet ta stora delar av den södra Saipan. Simultant skulle en sken-landstigning ske vid norra Saipan, en division skulle hållas i reserv (Ibid s.40-41). Den japanska doktrinen grundade sig i att stoppa landstigningen vid strandkanten. Men det var svårt att fastställa var landstigningen skulle ske, delar av styrkan försvarade utspritt längs hela öns strandkant. Huvuddelen av den japanska styrkan avdelades som reserv för att kunna kraftsamlas mot en genomförd landstigning (Gatchel 1991 s.156-157).

Den amerikanska landstigningen igångsattes enligt plan efter flera dagars intensiv förbekämpning med fartygsartilleri och flyg. Det gick mycket långsammare än planerat och de amerikanska förbanden led stora förluster. Som konsekvens sattes reserven in lite mer än ett dygn efter den första landstigningen (Lorelli 1995 s.243). Under resten av anfallet anföll amerikanska styrkor breddgrupperat, med två-tre divisioner i höjd över hela ön. Under hela operationen sköt amerikanska styrkor otroligt mycket indirekt eld, både med artilleri och fartygskanoner. Efter att ha misslyckats med att stoppa motståndaren vid strandkanten tog japanska styrkor upp ett försvar på djupet. De genomförde vid två tillfällen större motanfall, det första skedde lite mer än ett dygn efter landstigningen. Det var inom ramen för ett organiserat försvar men effekten blev mycket liten. Det andra skedde när den japanska befälhavaren insåg att fortsatt försvar var lönlöst. Anfallet var ett banzai-anfall, eller självmordsattack, inte heller detta gav någon större effekt. Under hela operationen led båda sidor stora förluster, särskilt Japan vars filosofi var att strida till siste man. 23 dagar efter landstigningen hade amerikanska styrkor tagit kontroll över ön (Cate, J. L. et al. 1950 s.690; Crowl 1960 s. 110-111; Gatchel 1996 134-161; Lorelli 1995 s.246; McCloud & Snowden 2022 s.164).

Saipan är en ca 20 km långsmal ö, ca 5-6 km bred. Från att landstigningen påbörjats hade amerikanska styrkor förmågan att bekämpa hela ön med fartygsartilleri (Crowl 1960 s.66, 130,135). Därav är det taktiska djupet på Saipan att betrakta som litet.

7.2 Falklandskriget

Falklandskriget inleddes genom att argentinska styrkor ockuperade Falklandsöarna. Efter flertalet strider mellan flyg och marinstridskrafter kring öarna landsteg en brittisk brigad i San Carlos. De brittiska styrkorna var till stor del beroende av helikoptrar för att kunna transportera trupp och materiel vilket försvårade logistiken. Det argentinska försvaret planerades att genomföras kraftsamlat och statiskt för att försvara nyckelterräng såsom hamnar och flygplatser. Huvudsakligen vid ögruppens huvudstad Stanley, där även en viss reserv hölls som skulle sättas in med helikopter om behovet uppstod. Den argentinska planen baserades på att de inte visste var den brittiska landstigningen skulle genomföras. Det fanns för många alternativ i förhållande till mängden argentinsk personal. Efter att brittiska förband landstigit ville den argentinska befälhavaren inte avdela större förband mot landstigningen. Han bedömde att det fanns en risk för ytterligare en landstigning i Stanley (Freedman 2005 s.428-429, 441; Gatchel 1996 s.205-219).

Under kriget utkämpades två större slag; slaget om Goose Green och slaget om Stanley. Efter totalt 4 dygns strid men 22 dagar efter landstigningen gav den argentinska befälhavaren upp (Anon 2007). Falklandsöarna består av två större öar där argentinska förband grupperade på båda öarna. Brittiska förband landsteg enbart på den östra som är ca 33 000 kvadratkilometer stor. Terrängen på Falklandsöarna var mycket öppen med nästintill ingen skog och flertalet berg och höjder vilket var gynnsamt för en försvarare och vädret var hårt. Terrängens och vädret försvårade artilleribekämpning och flygoperationer. Terrängen begränsade även möjligheten till manövrering, både för fordon och soldater. Det fanns enstaka samhällen på ön som brittiska förband medvetet undvek att bekämpa, särskilt med indirekt eld för att undvika civila förluster. (Adkin 2001 s.224-225, 268-278, 326; Cooksey 2004 s31, 82-89; Freedman 2005 s.11; Freedman 2005:2 s.1; Gatchel 1991 s.211).

Även om truppdensiteten på falklands är lägre än Saipan (jämför: 3 divisioner på 20x6 km med 2 brigader på ca:33 000 kvkm) så var argentinska förband på grund av terrängen utformning och dess egen gruppering i konstant hot för brittisk indirekt bekämpning. Särskilt under slaget om Stanley när brittisk artilleri kunde framgruppera (Freedman 2005 s.631, 639). Därav kan fastställas att det taktiska djupet vid slagen under falklandskriget var litet.

8. Material

Materialet som undersökts är, för båda fallen andra, eller tredjehandskällor, det kan delas in i officiella verk, porträtt och biografier samt historiska sammanställningar. En förstahandskälla har undersökts (Boswell), den faller under kategorin porträtt och biografier.

Officiella verk (Crowl; Cate et al; Freedman) är sammanställda av erkända historiker inom ämnet. De produceras på uppdrag och i nära samarbete med en stats försvarsmakt. Syftet med verken är att beskriva den officiella historien i olika krig. Författarna har fått tillgång till officiella orderverk, anteckningar och dagböcker. Om än med ett uppenbart fokus på en sida beskrivs händelser objektivt, sakligt och med god precision.

Porträtt och biografier (Adkin; Boswell; Cooksey; Gates; McCloud & Snowden; Van Der Bilj et al) är beskrivningar om enheter i respektive krig. De innehåller flera citat och har sammanställts genom interjuver med förstahandskällor. De erbjuder stundtals en mycket hög detaljupplösning, dock med fokus på den enhet som boken avhandlar.

Historiska sammanställningar (Brown; Gatchel; Lorelli) avhandlar fallen som en del i en helhet, ex andra världskriget, amfibieoperationer etcetera. Verken produceras till förmån för tredje part såsom akademier och nyhetsbyråer. De lägger generellt sett lika stor vikt vid båda sidor och erbjuder en god precision.

8.1 Källkritik

Allt material värderas utifrån kriterierna Äkthet, oberoende, samtidighet och tendens (Esaiasson m.fl. 2024 s.138-143)

Allt material tillhandahålls via svenska eller finska försvarshögskolans bibliotek, därav är det osannolikt att något av källmaterialet skulle vara förfalskat. Vidare är det osannolikt att respektive bibliotek skulle tillhandahålla material som inte är tillfredsställande avseende oberoende, samtidighet eller tendens. Oaktat granskas och bedöms respektive källa av författaren också. Det breda urvalet av källor och dess spridning i tid och distans från händelserna gör den sammanställda empirin trovärdig. Huvuddelen av författarna har en akademisk erfarenhet på avancerad nivå och många har forskat inom krigsvetenskap. All empiri beläggs av minst två källor, oftast fler och från olika typer av verk. Detta ger en god redundans utifrån oberoende, samtidighet och tendens. Där en porträttbeskrivning av ett visst förband kan falla avseende oberoende och tendenser kan övriga typer av verk komplettera och vice versa. De officiella verken kan ses som tendentiöst problematiska eftersom de tas fram för en part i kriget. Men syftet, som läsningen bekräftar är att beskriva händelser och dess konsekvenser så tydligt och sakligt som möjligt för att kunna dra erfarenheter. Verken skönmålar inte egna sidors agerande utan beskriver öppet och ärligt misstag samtidigt som motpartens agerande ges en ärlig beskrivning. Alla verk är relativt samtidiga, om än har vissa en lång distans mellan händelse och publikation. Det kompletteras med referering ur krigsdagböcker och minnesanteckningar. Den sammantagna granskningen och hantering av källmaterialet gör att presenterad data är att ta för sanning. Värt att notera är att viss information har utelämnats eftersom den inte har kunnat bekräftas av flera källor.

8.2 Forskningsetik

Denna studie har inte samlat in någon ny data om personer eller organisationer, all data som har hanterats är öppen och publicerad information. All citering och referering har genomförts enligt forskningens standarder. Citat är översatta av författaren från engelska till svenska, med notering i texten. De dragna slutsatserna bedöms inte som känsliga, varken för personer eller organisationer och stater. Slutsatserna eller arbetet i sin helhet bedöms inte erbjuda ett större militärt övertag för en part i ett eventuell krig som utspelar sig på litet taktiskt djup.

9. Resultat och analys

9.1 Slaget om Saipan

Amerikansk tillämpning av *modern systems* taktik

Tabell 3a

Taktik USA	Grad av tillämpning	Konsekvens
Skydd och skyl	Medel	Höga förluster
Utspridning	Medel	Höga förluster
Små enheters självständiga manöver	Låg	Tidsmässigt utdragen operation
Nedhållande	Låg	Förberedd motståndare, Tidsmässigt utdragen operation
Kombinerade vapen	Låg	Höga förluster och tidsmässigt utdragen operation

”Utanför kusten, bekämpade USS Renshaw höjderna igen...När hon hade skjutit klart hade sjömännen avfyrat 740 granater sedan igår eftermiddag” [författarens översättning] (McCloud & Snowden 2022 s.194).

Ovan citat beskriver det normerande för det amerikanska anfallet, långa och intensiva beskjutningar. Den orkan som Biddle förordar förekom endast vid enstaka tillfällen. Konsekvensen av de långa bombardemangen tenderade att sakta ner offensiven eftersom de japanska försvararna hade byggt skyddande fortifikationer och undvek den indirekta elden. Att slå ut dessa fortifikationer med indirekt eld var mycket resurskrävande (Brown 1946; Cate, et al. 1950; Crowl 1960; Gates 2024; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022). Det breddgrupperade infanterianfallet skedde med stora förbandsmassor och gick långsamt. Generellt sett sökte de sig enbart till skydd när de hamnade i strid. Flera gånger hamnade stora enheter i strid när de var exponerade på öppna ytor, det ledde till flertalet förluster (Crowl 1960; Gates 2024; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022). Under nätterna skickades amerikanska patruller ut som spanade mot misstänkta japanska ställningar. Vid dessa patruller tillämpades i högre grad, skydd och skyl, utspridning och små enheters självständiga manövrar (Crowl 1960; McCloud & Snowden 2022). Trots att amerikanska styrkor hade övat på kombinerade vapen genomfördes det sällan vilket gjorde att effektiviteten minskade. Stridsvagnsförbanden användes till en början som en brandkårsstyrka för att undsätta nedhållna förband. Först mot slutet av operationen genomfördes framgångsrika anfall med infanteri, stridsvagn och artilleri. Under hela operationens mörka timmar belystes stridsfältet av artilleriet vilket försvårade japanska motanfall (Crowl 1960; Gates 2024; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022)

Japanisk tillämpning av *modern systems taktik*

Tabell 3b

Defensiv taktik japan	Grad av tillämpning	Konsekvens
Skydd och skyl	Hög	Resurseffektiv strid, tvingar motståndaren att lägga ner mycket tid och resurser på små enheter.
Utspridning	Hög	
Små enheters självständiga manöver	Medel	
Nedhållande	Medel	Visst understöd vid urdragningen
Kombinerade vapen	Låg	Förutsägbarhet

”marinkårssoldaterna sprang in i ett näste med ungefär trettio skyttesoldater och sex kulsprutor, som höll tillbaka framsteg för resten av dagen” [författarens översättning] (Crowl 1960 s.181)

Under hela slaget nyttjades terrängen väl av japanska förband. De lyckades väl med utspridning, skydd och skyl samt små enheters självständiga manöver. Likt ovan citat var det normerande under slaget att enskilda soldater eller mindre enheter stred ihop från väl maskerade och skyddade platser utspridda i sida och djup (Crowl 1960; McCloud & Snowden 2022). De japanska styrkorna misslyckades med att kombinera vapen, eftersom de hade begränsad tillgång på olika tyngre vapensystem och artilleriförbanden inte hade samordnat sina bekämpningsområden. Konsekvensen blev att framför allt den indirekta elden blev förutsägbar för amerikanska styrkor (Crowl 1960; Gates 2024; McCloud & Snowden 2022). Den nedhållande effekten är svårbedömd, givet den normerande metoden amerikanska styrkor tillämpade, att efter stridskontakt skjuta enorma mängder artilleri. Det gjorde att japanska styrkor kunde dra ur utan att behöva nedhålla anfallaren, likväl påverkar den japanska inställningen att strida till siste man. Det förkommer vissa beskrivningar om att japanska styrkor skjuter indirekt eld i samband med urdragning (ibid).

Amerikansk tillämpning av *modern systems operationer*

Tabell 3c

Offensiva operationer USA	Grad av tillämpning	Konsekvens
Genombrott och exploatering	Låg	Långsam framryckning, höga förluster, förberedd fiende
Begränsade målsättningar	Medel	Viss nyckelterräng behärskas för att kunna fullfölja operationen

Planen att snabbt ta södra Saipan misslyckades eftersom Japan hade mer personal på ön än USA hade bedömt. Anfallet gick långsamt på grund av japanskt motstånd, svår terräng och ett konstant behov av att hålla linjen. Som konsekvens gav det höga förluster och japanska styrkor kunde förbereda sitt försvar i djupet (Brown 1946; Cate, et al. 1950; Crowl 1960; Gates 2024; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022). Stundtals genomfördes anfallsoperationer med ambitionsnivå likt begränsade målsättningar. Det riktades inte mot tillfälligt oförsvarade platser utan mot identifierad nyckelterräng, oftast var den försvarad. Från denna nyckelterräng kunde de stundtals påverka en sämre förberedd motståndare (Crowl 1960; McCloud & Snowden 2022).

Japansk tillämpning av *modern system operationer*

Tabell 3d

Defensiva operationer Japan	Grad av tillämpning	Konsekvens
Djup	Hög	Motståndaren förlorar tid och tvingas lägga stora resurser. Ingen terräng lyckas återtas. Mycket höga förluster
Reserver	Medel	
Motanfall	Medel	

Det japanska problemet med att inte veta var landstigningen skulle ske resulterade per automatik i ett försvar på djupet. Eftersom förbanden redan var utspridda i både sida och djup kunde de från sin gruppering inleda ett försvar. De reserver som avdelats ianspråktogs succesivt för att ta upp försvaret, men hela ön användes som djup. (Crowl 1960; Gatchel 1996; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022). Lokalt skedde flera motanfall och infiltrationsförsök under hela operationen. Dessa fick ingen större effekt eftersom de i regel upptäcktes tidigt och kunde nedkämpas av en förberedd, lokalt numerärt överlägsen amerikansk styrka (Crowl 1960; Gates 2024; McCloud & Snowden 2022). De större motanfallen gav inte någon större effekt. Det första misslyckades eftersom de tog fel väg och anföll rakt mot en försvarsgrupperad motståndare (Crowl 1960; Gates 2024; Lorelli 2024; McCloud & Snowden 2022). Det andra misslyckades eftersom japanska resurser var mycket begränsade, huvuddelen av de japanska soldaterna hade inte vid tillfället fungerande vapen (Crowl 1960; McCloud & Snowden 2022). Vid båda motanfallen kunde amerikanska spaningsenheter se truppsamlingarna och således varna övriga enheter (Gates 2024; Lorelli 1995; McCloud & Snowden 2022).

Sammanfattning slaget om Saipan

USA lyckades efter en relativt lång operation med ca:20% förluster ta Saipan. Starkast bidragande var deras överlägsna eldkraft. Japanska styrkor maldes ner, en metod som krävde stora materiella resurser och tog lång tid. Den japanska taktiken med att strida till siste man i kombination med tillämpning av utspridning, skydd och skyl, små enheters självständiga manöver samt djup höjde amerikanska förluster och drog ut operationen tidsmässigt. Detta gjorde att de med små egna resurser tillfogade stora förluster hos amerikanska styrkor. De förmådde dock aldrig att organisera ett motanfall varvid förlorad terräng aldrig kunde återtas. Att strida till siste man föranledde 100% förluster.

9.2 Falklandskriget

Brittisk tillämpning av *modern system taktik*

Tabell 3e

Taktik Storbritannien	Grad av tillämpning	Konsekvens
Skydd och skyl	Medel	Ofta på efterhand med skadeutfall
Utspridning	Hög	Få skadade från indirekt bekämpning
Små enheters självständiga manöver	Hög	God underrättelse om argentinska positioner, effektiv strid
Nedhållande	Medel	Vid tillfällen själv nedhållna med egna skadade, vid tillfällen resurseffektiv strid
Kombinerade vapen	Medel	

Givet den unika miljön på Falklandsöarna kan den brittiska tillämpningen av skydd och skyl ses som så bra som möjligt. Flera gånger rörde sig brittiska förband över exponerade ytor, eftersom terrängen inte erbjöd skydd. Generellt sett sökte de sig till skydd efter att de hamnat i strid, väl i strid tenderade de att jobba sig mellan skydd. Att de innan stridskontakt rörde sig oskyddat tenderade att sätta dem i en efterhandssituation med flera förluster (Adkin 2001; Cooksey 2004; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003). Under hela slaget använde Storbritannien olika special- och spaningsförband som i små enheter på stora ytor genomförde flera framgångsrika spaningsoperationer och precisionsattacker mot argentinska enheter (Adkin 2001; Cooksey 2004; Boswell 2021; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003). Utöver spaningspatrullerna skedde huvuddelen av anfallmanövrarna samlat inom bataljon eller kompani. Terrängens utformning gjorde dock att brittiska förband oftast stred i små enheter eftersom ytterligare enheter inte fick plats. Även när brittiska förband stred samlat tillämpades utspridning för att undgå bekämpning av indirekt eld. Utspridning och små enheters självständiga manöver skedde även i situationer när terrängen inte tvingade dem till det. Under alla strider tog chefer på lägre nivåer regelbundet initiativ så striden fördes intensivt och resurseffektivt. Givet tillgänglighetsbristen på indirekt eld var brittiska förband noggranna med plats och mängd indirekt eld som användes. Detta gjorde att ibland var den indirekta eldens nedhållande mycket effektiv och kunde kompletteras med den direktriktade elden. Ibland kunde dock inte samma fördelar dras, eftersom precisionen eller mängden inte var tillräcklig för att få nedhållande effekt. Genom att kombinera olika burna vapensystems förmågor kunde brittiska förband kompensera för den, vid tillfällen begränsade indirekta elden. Effekten var stundtals mycket god med flera utslagna bunkrar, flygfarkoster och argentinska förluster. Men även här begränsades möjligheten till understöd av terrängens utformning samt ovana att strida ihop i dessa enheter. När den nedhållande effekten uteblev tenderade brittiska förband att själva bli nedhållna och ådra sig vissa förluster (Adkin 2001; Cooksey 2004; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003).

Argentinsk tillämpning av *modern system taktik*

Tabell 3f

Defensiv taktik Argentina	Grad av tillämpning	Konsekvens
Skydd och skyl	Hög	Tvingar motståndaren att lägga ner mycket tid
Utspridning	Medel	Tvingar till del motståndaren att lägga ner mycket tid
Små enheters självständiga manöver	Medel	Tvingar till del motståndaren att lägga ner mycket tid, Höga förluster vid urdragning
Nedhållande	Låg	Höga förluster vid urdragning
Kombinerade vapen	Hög	Orsakar förluster hos motståndaren och tvingar denne att lägga ner mycket tid

Argentinska styrkor tillämpade skydd och skyl väl, de hade gjort ordentliga fortifikationer som erbjöd gott skydd mot direktriaktad och indirekt eld. Vid flera ställningar hade de överlappande eldområden. Stundtals lyckades de väl med maskeringen av ställningarna (Adkin 2001; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003; Cooksey 2004). Även argentinska styrkor hade spanings- och specialförband ute, dock inte i samma utsträckning som de brittiska styrkorna. Deras uppgift var att samla information om brittiska förband och till del genomföra räder. De stridande argentinska enheterna hade över lag god spridning i sida för att täcka hela sitt område men ett relativt litet djup i förhållande till tillgängligt djup. De stred relativt självständigt, bland annat på grund av terrängens utformning, de var dock samlade geografiskt. De lyckades stundtals med små resurser få brittiska enheter att stå stilla under längre tid (Adkin 2001; Cooksey 2004; Freedman 2005; Gatchel 1996; Van Der Bijl & Aldea 2003). Det huvudsakliga fenomenet som orsakade argentinska förluster var frånvaron av effektiv nedhållande eld i kombination med att argentinska förband drog sig ur för sent. De kunde flera gånger få brittiska förband att bli fast länge på samma plats, men till slut lyckades brittiska förband fortsätta framåt. När väl de fortsatte hamnade argentinska förband i efterhand vilket resulterade ofta i kaotiska urdragningar eller att de gav upp. Det som gjorde att argentinska förband kunde binda brittiska enheter under en längre tid var deras tillämpning av skydd och skyl samt kombinerade vapen. Vid flera tillfällen tvingades brittiska förband till skydd på grund av argentinsk direktriaktad eld. Den kombinerades med indirekt eld för att orsaka förluster och vinna tid. Även mineringar upprättades och kombinerades med direkt och indirekt eld (Adkin 2001; Cooksey 2004; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003).

Brittisk tillämpning av *modern system operationer*

Tabell 3g

Offensiva operationer Storbritannien	Grad av tillämpning	Konsekvens
Genombrott och exploatering	Låg	Tidsmässigt utdragen operation
Begränsade målsättningar	Medel	Viss framgång, vissa möjligheter går förlorade

Alla brittiska anfall riktades mot argentinska ställningar, i regel hölls mer än halva förbandet som reserver. Anfallen skedde dock inte kraftsamlat utan motståndaren angreps på flera platser samtidigt med ambition att nå genombrott och exploatera på alla platser. Det resulterade i att inga större genombrott skedde utan snarare att försvaret över hela ytan nöttes ner och till slut kollapsade (Adkin 2001; Boswell 2021; Cooksey 2004; Freedman 2005). I mindre skala

nyttjades begränsade målsättningar av brittiska förband. Mindre enheter kunde fortsätta och besätta oförsvarad terräng, det fanns ett visst motstånd att göra det med större förband. I efterhand har det konstaterats, med hänsyn till styrkeförhållandena vid platserna att det fanns många tillfällen där anfall enligt begränsade målsättningar kunde genomförts framgångsrikt. Där metoden begränsade målsättningar tillämpades gav det ofta goda resultat och brittiska styrkor kunde bekämpa oförberedda argentinska styrkor (Adkin 2001; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003).

Argentinsk tillämpning av *modern system operationer*

Tabell 3h

Defensiva operationer Argentina	Grad av tillämpning	Konsekvens
Djup	Låg	Statiskt försvar, låg anpassningsbarhet till brittiska manövrar och en "alla ägg i samma korg" situation
Reserver	Låg	
Motanfall	Låg	

Givet den argentinska planen att enbart försvara nyckelterräng blev djupet som försvaret genomfördes på litet, striden genomfördes med en ambition att föra den på ett ställe. Även brittiska fynd talar för att argentinska styrkor ville strida från sina ställningar länge. När brittiska förband intar värn hittar de stora mängder mat och ammunition som lämnats (Adkin 2001; Freedman 2005; Gatchel; Van Der Bijl & Aldea 2003). Den avdelade reserven i Stanley sattes inte in mot landstigningen eller Goose Green, innan striden om Stanley sattes reserven in för att stärka upp försvaret. Mindre reservförband kunde flyttas med helikopter från Stanley men det var oftast för att stärka upp en ställning snarare än att göra ett motanfall. Vid dessa tillfällen kunde brittiska eldledare leda in indirekt eld mot argentinska förband som urlastande ur helikoptrar (Cooksey 2004; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003). Argentinska styrkor försökte vid enstaka tillfällen genomföra mindre motanfall men de tenderade att snabbt slås tillbaka. Argentinska befälhavare valde aktivt bort och ibland motsatte sig order om motanfall, eftersom de varken hade utbildning eller eldkraft för det. Överstelöjtnant och ställföreträdande bataljonchef Chris Kebble sa "om de hade genomfört ett motanfall mot oss i gryningen hade de kastat ut oss från slagfältet" [författarens översättning] (Adkin 2001 s.194). Då och vid flera andra tillfällen identifierade brittiska chefer att deras situation var exponerade för ett motanfall. (Adkin 2001; Freedman 2005; Van Der Bijl & Aldea 2003). Den argentinska planen om statiskt försvar i kombination med att reserven sätts in innan slaget satte dem i en situation med alla ägg i samma korg. De hade låg förmåga att anpassa sin strid utifrån brittiska manövrar.

Sammanfattning falklandskriget

Brittiska styrkor lyckades vinna falklandskriget efter ett antal hårda strider. Den brittiska planen att angripa argentinska positioner på hela ytan gav effekt. De hade genom spaning bra uppfattning om var de argentinska ställningarna var och slog ut dem med kombinerade vapen. Den argentinska taktiken med hög tillämpning av skydd och skyl samt kombinerade vapen gav god effekt och kunde orsaka förluster och ta ut tid hos brittiska förband. Genom att vara väl maskerad och ha förberett striden tvingade de brittiska förband på taktisk nivå till att reagera. Deras frånvaro av djup och oförmåga att sätta ihop tillräckliga reserver för ett motanfall gjorde att de på den operativa nivån tvingades reagera på brittiska manövrar.

9.3 Sammanvägt resultat

Tabell 4

	Anfallare, Storbritannien		Försvarare, Argentina		Anfallare, USA		Försvarare, Japan		
Grad av tillämpning av Modern system (BV)	Skydd och skyl	Medel	Skydd och skyl	Hög	Skydd och skyl	Medel	Skydd och skyl	Hög	
	Utspridning	Hög	Utspridning	Medel	Utspridning	Medel	Utspridning	Hög	
	Små enheters självständiga manöver	Hög	Små enheters självständiga manöver	Medel	Små enheters självständiga manöver	Låg	Små enheters självständiga manöver	Medel	
	Nedhållande	Medel	Nedhållande	Låg	Nedhållande	Låg	Nedhållande	Medel	
	Kombinerade vapen	Medel	Kombinerade vapen	Hög	Kombinerade vapen	Låg	Kombinerade vapen	Låg	
	Genombrott och exploatering	Låg	Djup	Låg	Genombrott och exploatering	Låg	Djup	Hög	
			Reserver	Låg			Reserver	Medel	
		Begränsade målsättningar	Medel	Motanfall	Låg	Begränsade målsättningar	Medel	Motanfall	Medel
	Grad av framgång och resurseffektivitet (OBV)	Segev 575 förluster ca 6%		Förlust 2112 förluster ca 21 %		Segev. 14 111 förluster ca 20%		Förlust. ca 30 000 förluster ca 100%	
		4 dagar storskalig strid				23 dagar storskalig strid			
Storlek på operationen (KV)	Ca: 10 000 personer		Ca: 10 000 personer		71 034 personer		31 629 personer		
Utbildningsnivå och moral (KV)	Hög utbildningsnivå Hög moral		Låg utbildningsnivå Låg moral		Hög utbildningsnivå Hög moral.		Varierad utbildningsnivå. Hög moral		
Teknologi (KV)	Jämbördigt				Jämbördigt, tillgänglighetsbrist för försvararen				
(Boswell 2021 s.131,133; Cooksey 2004 s.57; Crowl 1960 s.36, 38, 45-47, 56-63, 65-67, 265-266; Freedman 2005 s82, 460, 773-774; Gatchel 1991 s.156, 207,210,211; Lawrence 2017 s.53; McCloud & Snowden 2022 s.199)									

10. Slutsatser

Vilka principer ur Stephen Biddles Modern system bidrar till en resurseffektiv strid och seger vid slag på öar där det taktiska djupet är litet?

För fallet Storbritannien är slutsatsen att teorin överensstämmer med fallet, de hade över lag hög tillämpningsgrad av *modern system*. De segrade efter enbart 4 dagars strid och led enbart 6% förluster medan de åstadkom 21% på sin motståndare. För USA kan överensstämmelsen till del ses utifrån ett omvänt perspektiv. De hade över lag låg tillämpningsgrad och led stora förluster under lång tid. Men å andra sidan segrade de och orsakade ännu större förluster på sin motståndare. Även Argentina kan till del ses utifrån ett omvänt överensstämmelsen perspektiv. De hade till del låg tillämpningsgrad och förlorade med höga förluster. För Japan råder mindre överensstämmelse, de hade relativt hög tillämpning men förlorade med enorma egna förluster, men lyckades å andra sidan orsaka stora förluster på sin motståndare och hålla ut i 23 dagar.

Jämförelse mellan fallen kan konstatera att den största differensen mellan USA och Storbritannien ligger i *små enheters självständiga manöver*. Givet detta i kombination med differensen i förluster har vi goda skäl att tro att den principen är mest viktig för seger som anfallare. Inom ramen för offensiv taktik kan konstateras att en högre grad av tillämpning över lag leder till en resurseffektiv seger, det finns en överensstämmelse mellan fall och teori. En resurseffektiv seger kan nås om offensiva operationer inte tillämpas högt under förutsättning att offensiv taktik tillämpas relativt högt, här är överensstämmelsen tvetydlig.

I jämförelse mellan försvarare verkar hög tillämpning av *kombinerade vapen* undvika mycket höga egna förluster. En högre tillämpningsgrad av modern system i allmänhet och djup i synnerhet verkar leda till en tidsmässigt utdragen operation med höga förluster på sin motståndare. Detta eliminerar inte enorma egna förluster. För försvarare är överensstämmelsen synnerligen tvetydlig.

Det spretiga resultatet gör gällande att teorin i sin helhet inte överensstämmer i tillämpning och utfall i den utsträckning som görs anspråk på. En relativt hög grad av tillämpning kan leda till resurseffektiv seger (Storbritannien), men kan också leda till en förlust med mycket höga egna förluster (Japan). Studien nyanserar Grauer & Horowitz (2012) och Brawley, Gabriel & Morrison (2026) studier. *Modern system* i sin helhet har inte fullständig kausalitet inom avgränsningen slag med litet taktiskt djup. Arbetet bidrar till ny kunskap om det relativt ostuderade fenomenet slag på litet taktiskt djup och bidrar till den forskningslucka som den ämnade omfatta.

11. Diskussion

Teorins ofullständiga förklaringskraft gör gällande att något annat fenomen har en högre förklaringsfaktor än *Modern system* på slag med ett litet taktiskt djup. Trots den bristfälliga överensstämmelsen, särskilt för försvarare bör teorin inte förkastas. Detta av flera anledningar, dels eftersom den har tillämpats på fall den inte helt är utvecklad för. En central del i teorin är just djup, genom att ta bort denna parameter i teorin är det rimligt att den misslyckas med att förklara utfallet. Vidare skall teorin förstås i sin helhet, teorin beskriver schematiska processer och växelverkan mellan principer. Att bryta ut enskilda delar för att värdera vilken som genererar en mest resurseffektiv strid kan anses oärligt mot teorin eftersom det är helheten som skapar effektiviteten. Det föranleder argumentet att ingen part tillämpade modern system fullt

ut och därför nådde ingen den optimala nivån av resurseffektivitet. Det kan vara så att Storbritannien kunde nått ännu resurseffektivare seger än de gjorde. Samt japansk och argentinsk frånvaro av fullständig tillämpning föranledde förlusten. Men likväl nådde brittiska förband en resurseffektiv seger utan fullständig tillämpning av modern system. Medan japanska styrkor led stora förluster och förlorade trots relativt hög tillämpning av modern system.

De utsedda kontrollvariablerna kan vara de fenomen som har högre förklaringsvärde än *modern system*, dessa fenomen kan till del kompletteras med *modern system*. Till exempel brittisk kombination av teknologi och *Kombinerade vapen*, där de använde pansarvärnsvapen för att slå ut argentinska fortifikationer. Det amerikanska numerära övertaget kan ha orsakat segern men en låg tillämpningsgrad av *modern system* föranledde en lägre resurseffektivitet. Även utbildningsnivå och moral kan ha påverkat utfallen, den sida med högst moral och utbildningsnivå i förhållande till sin motståndare (Storbritannien) åstadkom den mest resurseffektiva segern. Likväl kan tidsepoken påverkat, de brittiska förbanden kan ha genom att studera bland annat slaget om Saipan utvecklat en mer effektiv taktik. Men å andra sidan bör argentinska förband också ha utvecklat en mer effektiv taktik. Här kan utbildningsnivån och tidsepoken samverka, högutbildade förband förmår i större utsträckning att utveckla och tillämpa en framgångsrik taktik. Det kan vara så att tillämpning av *modern system* verkar som en multiplikator för högre effektivitet snarare än direkt avgörande. Alternativt att faktorerna numerär och teknologi som Biddle inte anser har tillräcklig förklaringskraft, har en större förklaringskraft på fall med litet taktiskt djup.

Förutom kontrollvariablerna kan studiens design och genomförande också påverkat resultatet. Om än mycket så har inte all tillgänglig källmaterial studerats. Även om det material som har studerats delar beskrivningar är det möjligt att en utökad konsumtion hade kunnat ge en annan bild av respektive fall. Vidare har enbart två fall undersökts, det kan vara så att om urvalet utökats hade resultatet kunnat bli annorlunda. Särskilt intressant eftersom utfallen är så pass spridda.

Studien bekräftar tidigare forskning avseende svårigheterna i försvar på ett litet taktiskt djup. Varken Schepel (2009), Tate (1995), eller Neimeyer (1994) förklaringsperspektiv om kombinerade vapengrenar vid Falklands respektive Saipan kan förkastas genom denna studie utan snarare belysas. Likt Ekholms (2025) teori gick USA bortanför det fysiska djupet på Saipan och med marinstridskrafter sänkte japanska fartyg. Hade Japan haft tillgång till den förlorade materielen hade de i större utsträckning kunnat tillämpa *kombinerade vapen* vilket mest troligt påverkat utfallet. Det kan vara så att inom ramen för *modern system* på ett litet fysiskt djup kan synsättet behöva omdefinieras till att även omfatta det kognitiva. Likaså skall mark-arenan i fenomenet slag på ör betraktas utifrån effekten av kombinerade vapenslag, utfallet på marken påverkar utfallet i slaget som helhet men operationer i andra arenor påverkar utfallet i mark-arenan.

Slutligen skall fenomenet som teorin försöker beskrivas ses för vad det är, en extrem kamp där människor slåss på liv och död. Även om många försöker är det omöjligt att formulera en teori som absolut säkert kan förutspå utfallet i sådana fenomen. Det försvåras ytterligare av att utfallet till stor del påverkas av vad ens motståndare, som också eftersträvar hög effektivitet vidtar för åtgärder. Antagligen är det just därför det finns så många teorier om detta fenomen. *Modern system* gör ett gediget försök att förutspå utfall, men i ett fenomen som präglas av kaos, friktioner, rädsla och andra faktorer som är synnerligen svåra att förstå och hantera. Som officer

och befälhavare är detta ytterst viktigt att ha med sig, oavsett vad vetenskapen eller beprövad erfarenhet säger om en situation, så kan den situationen du har framför dig avvika.

12. Vidare forskning

Givet att teorin i sin helhet inte kan förklara utfallet finns ett fortsatt behov av forskning kring slag på ett litet taktiskt djup för att förstå och förklara fenomenet. Givet studiens diskussion bör framtida studier studera fenomenet induktivt för att identifiera den eller de faktorer som förmår att förklara utfallen. Som ett led i detta kan en process-spårning för de respektive fallen genomföras för att där identifiera kausalmekanismer. Givet att fallen skiljer i utfall är övriga fall av samma fenomen intressant att studera, likaså de studerade fallen men med andra teoretiska ramverk. Den sammantagna bedömningen är att fenomenet med litet taktiskt djup behöver fortsatt studeras från flera olika angreppsvinklar, först då kan definitiva slutsatser om fenomenet dras.

13. Källförteckning

- Adkin, M. (2001) *Goose Green : a battle is fought to be won*. London: Cassell.
- Anon (2007) *A timeline of the Falklands War: 1*. Washington: Tribune Content Agency LLC.
- Biddle, S. D. (2006) *Military power : explaining victory and defeat in modern battle*. Princeton: Princeton University Press.
- Boswell, R (2021) *Mountain Commandos at the war in the falklands* Pen & Sword Military
- Brawley, C., E., Gabriel, J., A., & Morrison, A., E., (2026) Russia, Ukraine, and Biddle's Modern System *A Long, Hard Year: Russia-Ukraine War Lessons Learned 2023* US Army war collage 189-213 (15/3-26)
- Brown, F (1946) *The war in maps an atlas of the New York times maps* New York: Oxford university press
- Cate, J. L. et al. (1950) *The Army Air Forces in World War II. Vol. 4, The Pacific : Guadalcanal to Saipan, August 1942 to July 1944*. Chicago, Ill: Univ. of Chicago Press.
- Clausewitz, C. von. et al. (1991) *Om kriget*. Stockholm: Albert Bonniers förlag.
- Cooksey, J (2004) *3 Para Mountlongdon: the bloodiest battle* Pen & Sword Military
- Crowl, P. A. (1960) *Campaign in the Marianas*. Washington, D.C: Office of the Chief of Military History, Department of the Army.
- Datz, I. M. (2004) *Military operations under special conditions of terrain and weather*. New Delhi: Lancer.
- De Castro, R. C. (2025) The Philippines' hard-balancing policy against China's expansion in the South China Sea: the Comprehensive archipelagic Defence Concept (CADC). *Defence studies*. [Online] 1–30.
- Ds 2024:6 *Stärkt försvarsförmåga Sverige som allierad*
- Ekholm, A. (2025) *From the Linear to the Circular : Re-thinking Operational Depth*. Doktorsavhandling Försvarshögskolan.
- Ekholm, A. (2024) Wizards of depth - Israel's area of operations and lessons learned from its depth dimension. *Defence studies*. [Online] 24 (1), 1–24.
- Ekholm, A. (2021) Re-thinking operational depth-A source of power. *Comparative strategy*. [Online] 40 (4), 387–406.
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Sundell, A., Towns, A., Wängnerud, L., (2024) *Metodpraktikan 6:e upplagan* Norstedts Juridik
- Founta, K. (2026) Beyond U.S. Guarantees: can Europe defend the Baltic without American ground forces? *Defence and peace economics*. [Online] 1–27.
- Freedman, L. (2005) *The official history of the Falklands Campaign*. Revised and updated Edition. Vol. 2. Routledge.

- Freedman, L. (2005:2) *The Official History of The Falklands Campaign: Volume I: The Origins of the Falklands War*. 1st edition. Vol. 1. [Online]. Routledge.
- Friedman, B. A. (2017) *On tactics: a theory of victory in battle*. Naval Institute Press.
- Gatchel, T. L. (1996) *At the Water's Edge: Defending Against the Modern Amphibious Assault*. 1st edition. La Vergne: Naval Institute Press.
- Gates, B. M. (2024) *The Last Great Banzai : Saipan 1944*. First edition. Washington: Academica Press.
- George, A. L. et al. (2005) *Case studies and theory development in the social sciences*. Cambridge, Mass: MIT Press.
- Giltner, B. D. (2025) *Their Own Two Feet: How Europeans Can Lead on Conventional Deterrence in Europe*. Cato Institute.
- Grauer, R. & Horowitz, M. C. (2012) What Determines Military Victory? Testing the Modern System. *Security studies*. [Online] 21 (1), 83–112.
- Kelly, J. et al. (2009) *Alien : how operational art devoured strategy*. Carlisle, PA: Strategic Studies Institute, U.S. Army War College.
- Kofroň, J. & Stauber, J. (2026) Don't count on the U.S.: can Russia achieve a rapid breakthrough in central Europe? *European security (London, England)*. [Online] 35 (1), 23–48.
- Lawrence, C. A. (2017) *War by numbers : understanding conventional combat*. Lincoln: Potomac Books, an imprint of the University of Nebraska Press.
- Lorelli, J. A. (1995) *To foreign shores : U.S. amphibious operations in World War II*. Annapolis, Md: Naval Institute Press.
- Luttwak, E. (2001) *Strategy : the logic of war and peace*. 1st ed. Cambridge, Massachusetts: Belknap Press of Harvard University Press.
- McCloud, S. & Snowden, L. F. (2022) *Black Dragon : The Experience of a Marine Rifle Company in the Central Pacific*. First edition. College Station: Texas A&M University Press.
- Neimeyer, C. P. (1994) Paladins at war: The battle for Saipan, June 1944. *Marine Corps Gazette*. 78 (7), 89.
- Neville, L. (2025) *Boots on the ground : modern land warfare from Iraq to Ukraine*. Oxford, UK: Osprey Publishing.
- Peakman, J. (2017) 'Fall of Kos', in *Hitler's Island War*. United Kingdom: I. B. Tauris & Company, Limited.
- Schepel, R. (2009) *The Falklands/Malvinas 1982: Why Didn't Argentina Win the War?* United States Marine Corps, School of Advanced Warfighting, Marine Corps University
- Speller, I. (2023) *Understanding naval warfare*. Third edition. London: Routledge.
- Storr, J. (2009) *The human face of war*. London ; Continuum.

Tate, M. D. (1995) *OPERATION FORAGER: Air Power in the Campaign for Saipan*. U.S Army Command and General Staff College

Thunholm, P. & Henåker, L. (2020) A tentative model on effective army combat tactics. *Comparative strategy*. [Online] 39 (5), 490–504.

Tuck, C. (2014) *Understanding land warfare*. Milton Park, Abingdon, Oxon: Routledge.

Van Der Bijl, N. & Aldea, D. (2003). *5th Infantry Brigade in the Falklands, 1982*. Pen & Sword Military.

Wermeling, B. S. (2018) Fighting Russia? Modeling the Baltic Scenarios. *Parameters (Carlisle, Pa.)*. [Online] 48 (2), 63.

Widén, J & Ångström, J. (2005) *Militärteorins grunder*. Stockholm: Försvarsmakten.

Ångström, J. & Widen, J. (2015) *Contemporary Military Theory: The dynamics of war*. 1st edition. [Online]. London: Routledge.